కొంప కోసం

"ఒక్క నాలుగడుగులు నడవటానికి ఓపిక తెచ్చుకో బ్రదర్, ఈ కొంప కూడా కనుక్కుని వెనక్కి తిరుగుదాం."

సూర్యనారాయణ బతిమాలుతున్నట్టుగా అన్నాడు. రామారావు పరిస్థితి చూస్తే అతనికి జాలి వేసింది.

"లాభం లేదోయ్. ఇంక ఒక్క అడుగు ముందుకి పడినా మనకి అక్కడే సమాధి కట్టాలి వొస్తుంది."

ఆ సమయంలో సూర్యనారాయణకే కాదు, రామారావు మొహం చూస్తే ఎంత కర్కశహృదయుడికైనా జాలి కలుగక మానదు.

"నఖవది ఇంత మహానగరంలో ఓ చిన్న కొంపకోసం ఎన్ని అగచాట్లు పడాలి వొస్తోంది" రామారావు నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు, "అసలు ఎవరినైనా ఒక వూరినించి మరోవూరికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసేటప్పుడు అవతలివూరిలో అతనికి కావలసిన కొంపా, గోడూ మొదలైన సదుపాయాలు చూపించిగానీ మరి చెయ్యగూడదంటాను."

రోడ్డుపక్కనున్న ఓ చెట్టుకిందికి చేరి సేదతీర్చుకుంటూ అన్నాడు సూర్యనారాయణ, "నిజమే, కాని మన మొరాలకించేదెవరు?" మళ్ళీ ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడు రామారావు.

ఇద్దరూ మౌనం వహించటంతో కాసేపు నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

"ఇంతా ఏడిస్తే ఆ ఇల్లైనా ఖాళీగా వుందో, లేదో."

ఉండకపోతే తన గతేమికాను, అన్నట్టుగా రామారావు మాటలు ధ్వనించాయి.

సూర్యనారాయణ విషాదంగా ఓ నవ్వు నవ్వాడు.

"ఏది ఏమైనా ఈసారి చూడబోయే ఇల్లు సాధించి తీరాలి." మనసులో దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నాడు సూర్యనారాయణ.

రామారావు ఒకానొక గవర్నమెంటు ఆఫీసులో ఓ ఎస్. జి. వో. సూర్యనారాయణ అతని స్నేహితుడు; తోటి గుమాస్తా. ట్రాన్స్‌ఫర్ ఆర్డర్ చేతిలో పట్టుకుని విషాద వదనంతో రామారావు అతని దగ్గరికి వెళ్ళి "ఇంతకాలంనించీ ఇక్కడ స్థిరపడ్డ మనకి పరాయివూరిలో కావలసిన 'ఫెసిలిటీస్' ఎలా దొరుకుతాయో నాకేమీ బోధపడ్డం లేదోయ్" అంటే "మరేం పర్వాలేదు నీకు కావలసిన సదుపాయాలన్నీ సమకూర్చుకోటానికి నేను సహాయపడతాగా" అన్న హామీ ఇచ్చినవాడు ఆ వూరితో కొద్ది పరిచయంగల సూర్యనారాయణ.

"ఇంకా సంసారభారం ఓటి నెత్తిన పళ్ళేదు నయం. అదికూడా వుంటే మన పని ఎలా వుండాలో అలా వుండేది."

మళ్ళీ చిన్నగా నవ్వాడు సూర్యనారాయణ.

వాళ్ళిద్దరూ ఈ వూరు చేరి అడ్డమైన గడపా ఎక్కి దిగారు. కాని వాళ్ళకి కావలసిన ప్రయోజనమటుకు ఫలించలేదు.

మతుకుమిల్లి ప్రభాకరరావు

"ఈకాలంలో ఏదైనా 'జాబ్' సంపాదించటం ఎంత కష్టమో ఓ చిన్న అద్దెఇల్లు సంపాదించటం కూడా అంత కష్టమేనని ఇప్పుడు స్పష్టపడుతోంది."

భవిష్యత్కార్యక్రమాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్న సూర్యనారాయణ రామారావు మాటల్ని సరిగ్గా మనసుకి పట్టించుకోలేదు.

రామారావు ముఖంలో అకస్మాత్తుగా ఓ కిరణం మెరిసింది.

"ఈ ఇల్లూ ఖాళీగా లేకపోతే 'ఫామిలీ'కి గాని ఇవ్వమన్న కొత్తపేటలోని ఇంట్లో 'ఓ నెల రోజుల్లో సంసారాన్ని తీసుకొస్తా'మని చేరదామా ఏమిటి?

సూర్యనారాయణవైపు చూస్తూ అడిగాడు రామారావు.

"తర్వాతైనా మటుకు లేని సంసారాన్ని ఎక్కణ్ణించి తెస్తావ్?"

"ఆ నెల రోజుల్లోనూ మరో రూము దొరక్కపోతుందా?"

ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా నవ్వారు.

* * *

"ఎవరండీ ఇంట్లో."

ఆరోసారి అరిచాడు సూర్యనారాయణ. అతఃపూర్వం పిలిచిన ఐదు పిలుపులూ గాలిలో కలిసిపోగా కలిగిన కోపంతో అతని స్వరం స్థాయి పెరిగింది.

"ఎవరు?" అంటూ ఓ లావుపాటాయన తువ్వాలుతో మూతి తుడుచుకుంటూ ప్రవేశించాడు.

"నల్లజెర్ల సుబ్బారావుగారని, మీ కెరిగే వుంటారు."

సూర్యనారాయణ ధోరణిచూసి రామారావు కాశ్చర్యం వేసింది. కొంప ఖాళీగా వుందో లేదో కనుక్కోటానికి తన పుట్టుపూర్వోత్తరాలన్నీ ఏకరువు పెట్టటం దేనికి? అనుకున్నాడతను.

"ఎవరూ?" అనుమానంగా అడిగాడాయన. ఇంటి యజమాని మెదడులో ఏవో భావాలు కదిలాయి. కొంపతీసి వీళ్లు ఎవరో చుట్టాలు కాదుగదా తన పీకలమీద కూచోటానికి!

"ఇతనూ వారబ్బాయి. బి. ఏ. పట్టా పుచ్చుకుని ప్రస్తుతం నౌకరీ చేస్తున్నాడు."

రామారావు అతని వంక నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్నాడు.

"అలాగా!" అన్నాడు ఇంటాయన. ఇంతకీ వొచ్చిన పనేమిటో తేల్చడేం అనుకుంటూ.

"చాలా బుద్ధిమంతుడు, అంతా ఇతన్ని చూసి 'భేష్' అన్నవాళ్ళేగాని..."

"ఓహో" అన్నాడు ఇంటి యజమాని ఎంతో ఓపిక తెచ్చిపెట్టుకుంటున్నట్టు.

"అన్నట్టు ఈ ఇల్లు ఖాళీగానే వుంది కదండీ."

"ఏదీ, అబ్బే..."

"అసలు సుబ్బారావుగారే స్వయంగా వచ్చేవారండి. కాని ఆఖరి క్షణంలో ఏదో అవాంతరం వొచ్చి ఆగిపోయారు కానీ. 'నా పేరు చెప్పవోయ్, పంతులుగారు తప్పకుండా ఇస్తారు' అని చెప్పారండి. వారు చిన్నప్పుడు మీతో కలిసి చదువుకున్నారటగా."

"చదివే వుండొచ్చు. కాని......నాకంతగా గుర్తులేదు. చూడూ, మతిమరుపు

(39-వ పేజీ చూడండి)

★ కొంపకోసం ★

(24-వ పేజీ తరువాయి)

మానవుడన్న తర్వాత తప్పనిది. అందులోనూ పెద్దవాణ్ణవుతున్నా నా..."

"అవునవును. అందుకే స్వయంగా మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలనుకున్నారు. కాని ఏదో అడ్డంకి..."

"ఆ, అంత శ్రమ దేనికిలే గాని, ఈ ఇంట్లోకి ఎవరో వొస్తామన్నారోయ్."

"ఎవరూ?" నీరసంగా అన్నాడు సూర్యనారాయణ. రామారావుకాళ్ళు వొణికినయ్.

"ఎవరో వెంకటేశ్వర్రావుట, బెజవాడ ఇన్‌కంటాక్సు డిపార్టుమెంటులో పనిట."

"ఎప్పుడొస్తా మన్నారండీ!"

"ఎల్లుండి."

"అన్నట్టు వారొక్కరేనా లేకపోతే సంసారమా?"

"పెళ్ళాం, పిల్లలూ వున్నట్టున్నారు. కాని వాళ్ళుగనక ఎల్లుండి రాకపోతే ఈ ఇల్లు మీకు తప్పకుండా ఇచ్చివెళ్తాను. అసలు నే నిక్కడ వుండను. ఎల్లుండి ఆయన వొస్తానంటే పోనీ ఈ రెండు రోజులూ ఆగి ఇల్లు ఆయన కప్పజెప్పి మా వూరు వెళ్ళిపోదామని వున్నాను."

"అలాగా."

"మళ్ళీ చెబుతున్నాను. ఏ కారణం వల్లైనా ఆ వెంకటేశ్వర్రావుగారు రావటం పడకపోతే, ఈ ఇల్లు తప్పకుండా మీకే ఇస్తాను సరేనా?"

"మంచిదండి." సూర్యనారాయణ నవ్వుతూ అన్నాడు. రామారావుకి మండింది.

కొంప ఖాళీగా లేదన్న వార్తవిని కూడా సూర్యనారాయణ అంత ఉత్సాహంగా వుండటం చూసి రామారావు ముఖం చిట్లించుకున్నాడు. ఇంటాయనదగ్గర సెలవు తీసుకుని ఇద్దరూ బయటపడ్డారు. దోవలో సూర్యనారాయణ అడిగాడు.

"ఇల్లు నచ్చిందా?"

"ఇల్లెలా వుంటే మనకేమిటిలే" చిరాగ్గా అన్నాడు రామారావు.

"ఏం?"

"తెలియనట్టడుగుతావేం. ఆ వెంకటేశ్వర్రావుకిచ్చేశానని నీతో నేగా చెప్పింది. ఇంక దాన్నిగురించి ఆలోచించటం శుద్ధ అనవసరం."

"ముందసలు నీకు ఇల్లు నచ్చిందా, లేదా చెప్పు?"

"ఇంటికేం బాగానే వుంది."

"ఏమోయ్ రామారావ్, నిన్న చూసిన ఇంటివైపోసారి వెళ్లొద్దామా, ఆయన రాలేదేమో!" మర్నాడు సూర్యనారాయణ రామారావుతో అన్నాడు.

"అంతా నీ వెర్రి గాని ఎవరైనా ఇల్లు మాట్లాడుకెళ్ళిం తర్వాత రాకపోటమంటూ వుంటుందా?"

"అయినా ఓసారి చూసొద్దాం రారాదూ?"

"నిన్న తిరిగిన తిరుగుడుకి ఇవాళ్టివరకూ నా కాళ్ళు స్వాధీనంలోకి రాలేదోయ్. మళ్ళీ ఇవ్వాళ అంతదూరం వెళ్ళి కాళ్ళీడ్చుకుంటూ రావట మెందుకు?", రామారావు నిస్పృహతో అన్నాడు. "అయినా ఆయన ఇంట్లో ప్రవేశిస్తానన్నది రేపు గాని ఇవ్వాళ కాదుగా."

సూర్యనారాయణకి కోపం వొచ్చింది. విసుగ్గా అన్నాడు.

"అయితే ఇదంతా నాకోసమంటావా?"

రామారావు మారు మాట్లాడకుండా లేచి అతన్ని అనుసరించాడు.

వారిని చూడగానే ఇంటాయనముఖం విప్పారింది. మహదానందంతో అన్నాడు—

"వొచ్చారా నాయనా, మీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను. కాని మళ్ళీ రేపు గాని రారేమో అని భయపడ్డాను. అయితే ఇవ్వాళ సాయంత్రానికల్లా వొచ్చి ఇంట్లో ప్రవేశిస్తారుకదూ. ఈరాత్రే నేనూ మా వూరి కెళ్ళిపోతాను."

రామారావు కీ పరిస్థితి ఆశ్చర్యంగానూ, అర్థంగాకుండానూ వుంది.

"అయితే వెంకటేశ్వర్రావుగారు రారాండి." అని ప్రశ్నించాడు అమాయకంగా.

"ఇంక వాడిపేరెత్తకు వెధవ." గతం స్ఫురణకి రాగా ఆయన ముఖం కందగడ్డలా అయింది. పళ్ళు కొరికాడు. రామారావుకిదంతా అయోమయంగా వుంది.

ఆ సాయంత్రమే రామారావూ, సూర్యనారాయణ సామానంతా ఇంట్లో సర్దేశారు. విశ్రాంతికోసం షికారు వెళ్లటానికి సిద్ధపడుతూంటే ఇంటాయన వారి కెదురుగా వొచ్చి "ఒక్క చిన్నపని చేసి పెట్టాలోయ్" అన్నాడు.

"ఏమిటండీ, అది?" సూర్యనారాయణ ఆప్యాయంగా అడిగాడు.

"ఈ ఉత్తరం కాస్త పోస్టులో వేసి పెడుదూ, నీకు పుణ్యముంటుంది."

"ఓ దానికేముండీ తప్పకుండా వేస్తాను" అంటూ సూర్యనారాయణ కార్డు తీసుకున్నాడు. ముసిలాయన అతనివైపు ఆదరపూర్వకంగా చూసి సెలవు తీసుకున్నాడు.

సూర్యనారాయణ ఆ వుత్తరంలోని విషయాల్ని ఓసారి లోపలికి చదువుకుని మళ్ళీ నవ్వుతూ బిగ్గరగా చదివాడు—

వెంకటేశ్వర్రావుకి,

నువ్వు మా యింటినిగురించి సవివరంగా రాసిన వుత్తరం చేరింది. అది పాడుపడ్డ కొంపనీ, దయ్యాల నిలయమనీ నువ్వు విన్న విషయాలన్నీ కేవలం కల్పనలుగా గమనించమనవి. నీవంటి అనుమానికీ, అసత్య వార్తా ప్రచారకుడికీ నా యిల్లు అప్పగించబోవటంలేదని తెలియజేయటానికి ఆనందిస్తున్నాను. ఆ ఇంట్లోకి ఇవ్వాళే ఓ కుర్రాడు ప్రవేశించాడని తెలుసుకోవలసింది."

"ఏమిటో అంతా వింతగా వుంది."

"ఇప్పుడు మరింత వింత చూద్దువుగాని ముందా వుత్తరం చింపేశేయి." సూర్యనారాయణ నవ్వుతూ జేబులోనించి ఓ కార్డు తీసి ఈ విధంగా రాశాడు—

"ప్రియమైన వెంకటేశ్వరరావుగారికి,

అనివార్య కారణాలవల్ల మీకు వాగ్దానం చేసిన ఇంటిని మీ కప్పగించలేనని తెలియజేయటానికి చింతిస్తున్నాను. కారణం, మా బంధువుల కుర్రవాడి కివ్వవలసి రావటమే. మరేమీ అనుకోవొద్దు. ఈ వూళ్ళో కొత్తపేటలో ఫామిలీ పోర్షనొకటి వేకెంట్‌గా వుందని తెలుస్తోంది. దయచేసి ఆ విషయం వాకబు చేయగలరు. నేనీవాళే మా వూరు వెళ్ళిపోతున్నాను.—

సుబ్బయ్యపంతులు."

"ఏమిటిదంతా?"

రామారావు తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"కొంపకోసం, కోటి విద్యలు."

సమాధానంగా అన్నాడు సూర్యనారాయణ, నవ్వుతూ. ★

MONEY'S
MODEL LETTER - WRITER &
BUSINESS CORRESPONDENCE
224 Pages Price Rs. 1-8-0
Postage As. 10.
A. S. Money & Co., (AP)
14, Sambier Street, Madras-1.

శ్రీమదాంధ్ర
మహాభారతము
ఉద్యోగపర్వము
వెల రూ 1-0-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల, మదరాసు.